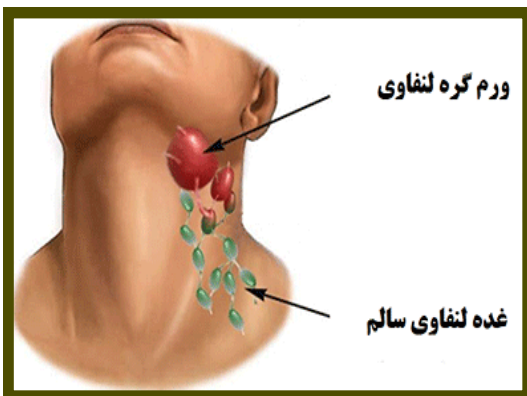

هوچکین

کد: BR/EP/0۱۶

واحد آموزش همگانی

تاریخ تولید: مهرماه ۹۳

تاریخ بازنگری: دی ماه ۹۵

پیشاگاهی بیماری هوچکین تحت تاثیر عوامل متعددی از قبیل درجه بیماری، پاسخ به درمان بیماری، سن بیماران و وضعیت عمومی سلامتی بیماران قرارداد دارد.

مبتلایان به هوچکین بایستی آزمایشات منظمی را بعد از درمان و در طول زندگی خود انجام دهند.

پیگیری ها بخش مهمی از مراحل درمان است. چرا که در افراد مبتلا به هوچکین احتمال عود مجدد بیماری و یا احتمال ابتلا به بیماری های دیگر مانند سرطان خون، لنفوم غیر هوچکین، سرطان های روده بزرگ، ریهف استخوان، تیروئید و پستان بالا می باشد. بنابراین هر تغییر جزئی در سلامتی بیماران باید بررسی شود.

منابع:

برونر-سودارث، پرستاری بیماریهای خون

درسنامه پرستاری، میترا ذوالفقاری

بیماری هوچکین به خوبی به درمان پاسخ می دهد. در بیشتر موارد بیماران به طور سرپائی درمان می شوند. درمان بیمار می تواند با پرتو درمانی یا شیمی درمانی یا ترکیبی از هر دو صورت پذیرد.

شیمی درمانی برای از بین بردن سلولهای سرطانی در تمام بدن استفاده می شود. پزشکان مقادیر زیادی از داروهای شیمی درمانی را استفاده می کنند که با حداقل صدمه به بافت های سالم بتوان سلول های سرطانی را از بین برد.

در پرتو درمانی سعی می شود با استفاده از پرتوهای انرژی ایکس یا اشعه های ناشی از کبالت در منطقه درگیر شده توسط بیماری، سلول های سرطانی با حفظ بافت های سالم از بین برده شوند.

عوارض درمان

عوارض درمان عمدتاً شامل سرکوب سیستم ایمنی و مشکلات ناشی از سرکوب مغز استخوان، تهوع و استفراغ و ریزش مو است.

مقدمه:

هوچکین یک نوع خاص از لنفوم است که با رشد غیرطبیعی سلول ها در دستگاه لنفاوی همراه است. پیشرفت های جدید زمینه تشخیص و درمان این بیماری باعث شده است که تعداد زیادی از بیماران بهبود یابند.

در این بیماران با تشخیص زودرس و درمان مناسب، میزان بهبود افزایش خواهد یافت. اگرچه بیماری هوچکین ممکنست در تمامی سنین دیده شود، شایع ترین سن شیوع ان بین ۲۰ تا ۵۰ سالگی است. بیماری هوچکین در یک منطقه دستگاه لنفاوی و معمولاً در گره لنفی ایجاد می شود. اگر این بیماری به موقع کشف و درمان نشود، ممکنست در تمام دستگاه لنفاوی پخش شود.

هوچکین می تواند باعث درگیری ریه، اعضای داخل شکم و استخوان ها شود. با گسترش بیماری، سلولهای سفید طبیعی کاهش یافته و در مقابل با عفونت اختلال ایجاد می شود. بنابراین بیماران مبتلابه هوچکین ممکنست مستعد ابتلابه عفونت های گوناگون گردند.

علائم:

- تورم بدون درد در غده های لنفاوی
- تورم غدد لنفاوی در قفسه سینه همراه با سرفه و تنگی نفس
- تب با درجه پائین یا متناوب
- تعریق شبانه
- بی اشتها و تهوع
- کاهش وزن بدون دلیل
- خستگی
- خارش

راه های تشخیص بیماری:

انجام تستهای آزمایشگاهی

گرافی قفسه سینه

بیوپسی از غده های لنفاوی

نمونه برداری از مایعات

سی تی اسکن سینه و شکم

برای مرحله بندی تومور، به آسپیراسیون مغز استخوان، اسکن

استخوان، پت اسکن یا اسکن گالیوم نیز نیاز است.

درمان

درمان به نوع و مرحله پیشرفت بیماری و سلامتی عمومی بیمار

بستگی دارد و شامل موارد زیر است:

• شیمی درمانی

• رادیوتراپی

• ترکیبی از شیمی درمانی، پرتو درمانی

• پیوند مغز استخوان

درمان لنفوم غیر هوچکین توسط تیمی از متخصصین

شامل: متخصص خون شناسی و سرطان شناسی و متخصص

پرتو درمانی انجام می گیرد.